

Chambre des Représentants

SESSION 1963-1964.

3 JUIN 1964.

PROJET DE LOI

modifiant le régime de certaines pensions et celui des rentes de chevrons de front, créant une rente viagère en faveur des prisonniers politiques de la guerre 1914-1918 et créant une allocation tenant lieu de pension en faveur de certains anciens militaires.

I. — AMENDEMENT PRESENTE PAR M. PARISIS.

Article premier.

Au § 1bis, remplacer les montants de :

« 570 francs, 595 francs et 625 francs »,

respectivement par les montants de :

« 585 francs, 620 francs et 650 francs ».

JUSTIFICATION.

Pour une invalidité égale, découlant de faits de guerre et de la captivité, les prisonniers de guerre 1940-1945 reçoivent une pension inférieure à celle des anciens prisonniers de la guerre 1914-1918 et des prisonniers politiques de 1940-1945.

Rien ne peut justifier une dualité de taux qui crée un régime de réparations inégales pour des dommages identiques.

Cet amendement s'inspire des discussions du groupe de travail, constitué près la Commission des Finances de la Chambre, suite aux intentions manifestées par le Gouvernement lors de sa rencontre avec les porte-parole des groupes politiques de la majorité.

A. PARISIS.
L. NAMECHE.
M. JAMINET.
R. TOUBEAU.
G. DEJARDIN.
J. GASPARD.

Voir :

804 (1963-1964) :

— N° 1 : Projet de loi.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1963-1964.

3 JUNI 1964.

WETSONTWERP

tot wijziging van de regeling voor sommige pensioenen en van de regeling voor de frontstreeprenten, tot instelling van een lijfrente voor politieke gevangenen van de oorlog 1914-1918 en tot instelling van een als pensioen geldende tegemoetkoming voor sommige gewezen militairen.

I. — AMENDEMENT VOORGESTELD DOOR DE HEER PARISIS.

Eerste artikel.

In § 1bis, de bedragen :

« 570 frank, 595 frank en 625 frank ».

respectievelijk vervangen door :

« 585 frank, 620 frank en 650 frank ».

VERANTWOORDING.

Voor een gelijk invaliditeitspercentage dat het gevolg is van oorlogsfeiten en gevangenschap, ontvangen de krijgsgevangenen van de oorlog 1940-1945 een pensioen dat minder bedraagt dan dat van de gewezen krijgsgevangenen van de oorlog 1914-1918 en van de politieke gevangenen 1940-1945.

Niets kan het bestaan van twee verschillende bedragen rechtvaardigen; dit schept verschillende vergoedingsregelingen voor identieke schade feiten.

Dit amendement houdt rekening met de besprekingen van de werkgroep die bij de Commissie voor de Financiën van de Kamer ingesteld werd, zulks ingevolge het voornemen dat de Regering tijdens haar bijeenkomst met de woordvoerders van de meerderheidsfracties te kennen gaf.

Zie :

804 (1963-1964) :

— N° 1 : Wetsontwerp.

II. — AMENDEMENT
VOORGESTELD DOOR DE HEER VANTHILT.

HOOFDSTUK Ibis (nieuw).

Een hoofdstuk Ibis (nieuw) invoegen, dat luidt als volgt :

« *Gevangenschapsrente ten voordele van de krijgsgevangenen van de oorlog 1940-1945.* »

een nieuw artikel 6bis invoegen, dat luidt als volgt :

Art. 6bis (nieuw).

« *Artikel 7, § 1, eerste lid, van de wet van 24 april 1958 tot toekenning, onder sommige voorwaarden, van een pensioen aan de weduwen die na het schadelijk feit in het huwelijk zijn getreden met een gerechtigde van de wetten op de vergoedingspensioenen, tot het instellen van een strijdersrente en een gevangenschapsrente ten voordele van de strijders, de politieke gevangenen en de krijgsgevangenen van 1940-1945 en ter verwezenlijking van sommige aanpassingen inzake frontstrepen, waarbij de minimumduur van de gevangenschap der krijgsgevangenen 1940-1945 op één jaar is gebracht voor de toekenning van het genot van de gevangenschapsrente, wordt gewijzigd in die zin dat de minimumduur tot 6 maanden wordt verminderd.* »

VERANTWOORDING.

Er is geen reden toe, de krijgsgevangenen 1940-1945 minder gunstig te behandelen dan de krijgsgevangenen 1914-1918, de politieke gevangenen, de militairen van de Belgische Strijdkrachten in Groot-Brittannië en van de Weermacht van Belgisch-Congo en de inlichtingsactiegagenten die het voordeel van de wet van 24 april 1958 genieten.

Voor laatstgenoemden volstaan 6 maanden gevangenschap voor aanspraak op rente.

Het bestendigen van een dergelijke toestand zou onrechtvaardig zijn omdat :

a) de meeste krijgsgevangenen 9 à 10 maanden gemobiliseerd zijn geweest en de oorlog hadden meegemaakt zonder enige vergoeding te ontvangen;

b) de eerste maanden van de gevangenschap, net als de laatste overigens, zowel moreel als lichamelijk het hardst en het pijnlijkst zijn geweest;

c) wij van oordeel zijn dat ter zake van wettelijke erkenning van verdiensten om het even welke discriminatie tussen Vlamingen en Walen dient te worden vermeden.

Ons amendement is dus een noodzaak wegens vorenstaande overwegingen en op grond van een billijke rechtsbedeling.

II. — AMENDEMENT
PRESENTE PAR M. VANTHILT.

CHAPITRE Ibis (nouveau).

Sous un chapitre Ibis (nouveau) libellé comme suit :

« *Rente de captivité aux prisonniers de la guerre 1940-1945* »,

insérer un article 6bis (nouveau), libellé comme suit :

Art. 6bis (nouveau).

« *L'article 7, § 1er, alinéa 1er, de la loi du 24 avril 1958 accordant sous certaines conditions, une pension aux veuves qui ont épousé, après le fait dommageable, un bénéficiaire des lois sur les pensions de réparation, créant une rente de combattant et de captivité en faveur des combattants, des prisonniers politiques et des prisonniers de guerre de 1940-1945 et réalisant certains ajustements en matière de rentes pour chevrons de front, qui porte à un an la durée minimum de la captivité du prisonnier de guerre 1940-1945, pour pouvoir bénéficier de la rente de captivité, est modifié et la durée minimum est ramenée à 6 mois.* »

JUSTIFICATION.

Il n'y a aucune raison de réserver aux prisonniers de la guerre 1940-1945 un traitement moins favorable qu'aux prisonniers de la guerre 1914-1918 et qu'aux prisonniers politiques, militaires des Forces belges de Grande-Bretagne, de la Force Publique du Congo belge, des agents de renseignements et d'action, bénéficiaires de la loi du 24 avril 1958.

Pour ces derniers, il suffit de 6 mois de captivité pour avoir droit à une rente.

Maintenir pareille situation serait contraire à l'équité, parce que :

a) la plupart des prisonniers de guerre avaient été mobilisés durant 9 à 10 mois et qu'ils avaient fait la guerre sans toucher la moindre indemnité.

b) les premiers mois de la captivité, comme les derniers du reste, ont été les plus durs et les plus pénibles tant moralement que physiquement.

c) nous estimons qu'en matière de reconnaissance légale des mérites, il y a lieu d'éviter toute discrimination entre Flamands et Wallons.

Ainsi, le présent amendement s'impose-t-il en raison des considérations qui précèdent et d'une justice distributive équitable.

E. VANTHILT.
A. PARISIS.
L. NAMECHE.
A. FIMMERS.
R. TOUBEAU.
J. POSSON.

III. — AMENDEMENT
PRESENTE PAR M. NAMECHE.

CHAPITRE Ibis (nouveau).

Sous le même chapitre Ibis (nouveau), insérer un article 6ter (nouveau), libellé comme suit :

Art. 6ter (nouveau).

« A l'article 7, § 3, de la même loi, le montant de « 250 francs » est remplacé par un montant de « 500 francs ». »

JUSTIFICATION.

La loi du 24 avril 1958 ne répond pas à la conception de la justice et de l'équité, ni aux exigences formulées à l'époque déjà, par la communauté des prisonniers de guerre.

Le Gouvernement déclarait, du reste, dans l'Exposé des Motifs de la loi du 24 avril 1958, vouloir s'inspirer des critères d'octroi de la rente de chevrons de front 1914-1918 et, sur cette base, vouloir accorder des avantages s'appuyant sur les mêmes principes.

Or, comparée à la rente de captivité, celle des chevrons de front est d'une incidence financière plus importante, mais elle n'a pas uniquement le caractère de mesure de reconnaissance envers les anciens combattants; elle est davantage encore une indemnisation de l'usure prématurée causée par les souffrances, les privations de la guerre et de la captivité, dont les prisonniers de guerre se ressentent plus spécialement comme en témoignent les tables de mortalité et les travaux scientifiques des médecins experts, anciens prisonniers de guerre.

III. — AMENDEMENT
VOORGESTELD DOOR DE HEER NAMECHE.

HOOFDSTUK Ibis (nieuw).

Onder hetzelfde hoofdstuk Ibis (nieuw), een nieuw artikel 6ter invoegen, dat luidt als volgt :

Art. 6ter (nieuw).

« In artikel 7, § 3, van dezelfde wet van 24 april 1958 wordt het bedrag van « 250 frank » vervangen door een bedrag van « 500 frank ». »

VERANTWOORDING.

De wet van 24 april 1958 beantwoordt niet aan de algemeen geldende opvattingen inzake rechtvaardigheid en billijkheid, noch aan de eisen die reeds toentertijd door alle krijgsgevangenen zijn gesteld.

In de Memorie van Toelichting van de wet van 24 april 1958 verklaarde de Regering overigens dat zij zich wenste te laten leiden door de normen bepaald voor het toekennen van de frontstreeprente 1914-1918, en op die basis voordelen wilde toekennen welke op dezelfde beginselen steunen.

Vergeleken bij de gevangenschapsrente nu heeft de frontstreeprente een grotere financiële terugslag, maar zij heeft niet uitsluitend het karakter van een erkentelijkheidsmaatregel jegens de oudstrijders; zij is eerder een vergoeding voor de vroegtijdige slijtage die is veroorzaakt door het leed en de ontberingen geleden tijdens de oorlog en de gevangenschap, waaronder de krijgsgevangenen bijzonder te lijden hebben gehad, zoals blijkt uit de sterftetafels en de wetenschappelijke werken van deskundige artsen die zelf gewezen krijgsgevangenen zijn.

L. NAMECHE.
A. PARISIS.
M. JAMINET.
R. TOUBEAU.
G. DÉJARDIN.
A. SAINT-REMY.